

Кроме того, все дидактические принципы находятся в тесной связи и реализуются совместно. Вследствие органического единения принципов отдельные коррекционные приемы их реализации повторяются. Именно тесное единение дидактических принципов и приводит к правильной организации и осуществлению учебно-воспитательной работы на уроках иностранного языка.

Ключевые слова: иностранный язык, дидактические принципы, лингводидактические принципы, инклюзивный класс.

Шапочка К. А. Лінгводидактичні принципи навчання іноземних мов молодших школярів із особливими освітніми потребами в умовах інклюзивного освітнього середовища

Стаття присвячена аналізу лінгводидактичних принципів навчання іноземних мов молодших школярів з особливими освітніми потребами (ООП) в умовах інклюзивного освітнього середовища. Зазначається, що навчально-виховний процес в інклюзивних класах будується з врахуванням як загальних дидактичних принципів (систематичності і системності, доступності, усвідомленого засвоєння матеріалу та інш.), так і специфічних, що зумовлені структурою їх порушення. Особлива увага приділена специфічним принципам навчання дітей із ООП з метою допомоги вчителям іноземних мов, які працюють у класах інтенсивної педагогічної корекції та в інклюзивних класах. З'ясовано, що принципи визначені загальною дидактикою, лежать і в основі навчання дітей із ООП, проте реалізуються вони специфічно, з урахуванням особливостей розвитку певної категорії учнів. Крім того, всі дидактичні принципи знаходяться у тісному зв'язку і реалізуються у взаємозалежності. Внаслідок органічної єдності принципів окремі корекційні прийоми їх реалізації повторюються. Саме тісне поєднання дидактичних принципів і призводить до правильності організації і здійснення навчально-виховної роботи на уроці з іноземної мови.

Ключові слова: іноземна мова, дидактичні принципи, лінгводидактичні принципи, інклюзивний клас.

УДК 378.147:766.05:005.336.2

Наталія ШКОЛЯР

*аспіранка кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки
Хмельницького національного університету, м. Хмельницький
e-mail: shkoliar111@ukr.net*

**МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ ТЕРМІНОЛОГІЧНОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ГРАФІЧНИХ ДИЗАЙНЕРІВ
У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ**

Статтю присвячено розробці і науковому обґрунтуванню авторської моделі формування термінологічної компетентності майбутніх графічних дизайнерів, яка структурована за цільовим, змістовим, процесуальним та оцінно-результативним блоками. Модель ґрунтується на особистісно-центрованому та компетентнісному підходах і на загальнодидактичних та специфічних принципах. Змістовим ядром моделі є сукупність визначених організаційно-педагогічних умов. Результатом упровадження педагогічної моделі має стати сформованість термінологічної компетентності у максимальній кількості майбутніх графічних дизайнерів.

Ключові слова: модель, термінологічна компетентність, майбутні графічні дизайнери, професійна підготовка.

Пріоритетним напрямом сучасної професійної підготовки майбутнього фахового дизайнера у ЗВО є формування компетентного, конкурентоздатного фахівця. Результатом підготовки майбутніх фахівців мають бути сформовані професійні знання, уміння і навички, а також їх підготовка до виконання ними фахових функцій через розвиток у них професійної компетентності. Лише за умови сформованості професійної компетентності графічного дизайнера рішення творчих проектних завдань, дослідницька і творча діяльність по створенню нових оригінальних виробів можуть бути найпродуктивнішими. Термінологічна компетентність як складова професійної компетентності майбутнього графічного дизайнера характеризується сукупністю спеціальних знань та умінь майбутнього фахівця і результатом її сформованості є вільне володіння термінологічним апаратом фаху та здатність до комунікативної діяльності у професійній ситуації.

Компетентнісний підхід в освіті є предметом наукового дослідження вітчизняних вчених

І. Зязюна, О. Пометун, І. Беха, О. Варецької, Н. Бібік, І. Драч, О. Овчарук, О. Савченко, Л. Хоружої та ін.

Теоретико-практичні та методологічні засади моделювання у педагогічній науці обґрунтовано у працях І. Зязюна, М. Алексєєва, Е. Зеєра, В. Безрукова, О. Савченка, Н. Кузьміної, А. Цимбалару, М. Амосова, І. Новік, О. Андрєєва, В. Афанасєєва, Г. Суходольського, В. Венікова, Б. Глінського, В. Штоффа та інших вчених.

Вивчення проблеми формування термінологічної компетентності майбутнього графічного дизайнера вимагає педагогічного обґрунтування організації даного процесу, а конкретніше – розробки моделі цього явища, яка найповніше буде відображати його сутність, природу і функції, і яка буде побудована на основі доцільності, цілісності, завершеності, узгодженості, взаємообумовленості її складових.

Мета статті – розробити і науково обґрунтувати авторську модель процесу формування термінологічної компетентності майбутніх графічних дизайнерів у процесі фахової підготовки.

Метод моделювання є одним із специфічних методів теоретичного рівня, які широко використовуються у психолого-педагогічних пошуках. В. Загвязинський наголошує на тому, що на противагу емпіричному, теоретичний рівень дослідження «припускає проникнення у сутність того, що вивчається, розкриття його внутрішньої структури, джерел виникнення, механізмів розвитку і функціонування». Таким чином, теоретичні методи «дають змогу виявляти у фактах приховані закономірності, загальне, необхідне, суттєве, зрозуміти взаємовплив факторів, що визначають розвиток» [3, 132, 133]. Моделювання – це процес створення моделей, схем, знакових чи реальних аналогів, що відображають суттєві властивості більш складних об'єктів (прототипів). Моделювання слугує дослідницьким інструментарієм для вивчення окремих аспектів і властивостей прототипу [3, 199] і розглядається як метод дослідження складних об'єктів, що полягає у заміні конкретного об'єкта досліджень іншим, подібним до нього (моделлю) [7, 552]. За допомогою методу педагогічного моделювання можна провести системний аналіз педагогічної проблеми та досягнути єдності мети на основі передбачення практичних завдань [4].

Наукова література містить різні підходи до трактування терміну «модель». Зокрема, науковий педагогічний енциклопедичний словник подає наступне тлумачення цього поняття: «модель – це аналог певного фрагмента природної та соціальної реальності, який слугує для зберігання та розширення знань про оригінал конс-

труювання оригіналу, перетворення або управління ним» [6].

Модель – певна спрощена подібність реального об'єкта у вигляді схеми, конструкції, знакової форми – відображує та відтворює у більш простому й узагальненому вигляді структуру, властивості, взаємозв'язки і відносини між елементами цього об'єкта. Успішне функціонування моделі є практичним доказом істинності теоретичних положень.

Моделювання служить методом пізнання і дослідження у педагогіці, який дозволяє чіткіше окреслити наукову проблему, встановити її взаємозв'язки з аналогічними проблемами, а також перевірити гіпотезу дослідження [2]. Моделювання допомагає графічно відобразити складнощі професійної підготовки майбутніх графічних дизайнерів у ЗВО і сприяє вирішенню цієї проблеми.

Здійснивши аналіз підходів науковців до процедури педагогічного моделювання, ми можемо зробити наступні висновки:

- 1) моделювання допомагає отримати нову інформацію про процеси, що відбуваються у ЗВО за умови, що чітко встановлено подібність між предметом дослідження і моделлю;
- 2) ґрунтовне вивчення моделі допомагає впливати на об'єкт чи процес з метою його покращення і максимального вдосконалення.

Розроблена модель об'єкта, явища чи процесу, які ще не існують або існують, але підлягають перетворенню, надає змогу оперувати ними, визнаючи стійкі властивості, виокремлювати окремі сутнісні аспекти об'єктів, явищ та процесів і піддавати їх ретельнішому логічному аналізу.

Розробляючи модель формування термінологічної компетентності, ми розглядали педагогічну модель як спеціально спроектований процес активного засвоєння знань і формування практичних умінь у процесі застосування педагогічної технології, яка має організаційно вибудовувати її етапи, виокремити педагогічні умови реалізації відповідно до визначеної мети і яка орієнтує на досягнення запланованого результату.

На основі аналізу напрацювань вітчизняних і зарубіжних учених під моделлю формування термінологічної компетентності майбутніх графічних дизайнерів ми розуміємо схематичне відображення цілісного педагогічного процесу, в якому сукупність підходів, форм, методів і створення відповідних педагогічних умов будуть спрямовані на оволодіння майбутніми фахівцями фаховою дизайнерською термінологією, уміннями і навичками її доцільного використання а також на розвиток професійно важливих якостей особистості майбутнього графічного дизайнера, які впливатимуть на

здійснення цього процесу. На основі виявлених даних модель уможливіє передбачення ймовірних результатів дослідження, визначення його складових елементів і безпосередніх зав'язків між ними.

Грунтуючись на аналізі психолого-педагогічної літератури присвяченій проблемі професійних компетентностей та компетенцій, ми пропонуємо модель формування термінологічної компетентності майбутнього графічного дизайнера розроблену на основі доцільності, завершеності, узгодженості, взаємообумовленості її складових.

Необхідною умовою побудови моделі певного педагогічного процесу є виокремлення її структурних компонентів. Ю. Бабанський описує структуру педагогічного процесу через єдність і взаємозв'язок цільового, змістового, організаційно-діяльнісного та аналітико-результативного компонентів [5]. Беручи за основу етапи організації та здійснення процесу формування термінологічної компетентності, що являє для нашої моделі вихідну «систему-оригінал», ми виділяємо у ній чотири взаємопов'язаних і взаємодіючих блоки: цільовий, змістовий, процесуальний, оцінно-результативний.

Мета дослідження зазначається у цільовому блоці і визначає направленість та засоби реалізації процесу формування термінологічної компетентності майбутнього графічного дизайнера і педагогічні умови формування цієї компетентності. Метою представленої моделі і власне дослідження у цілому є вирішення виявлених у межах теми протиріч між інноваційними можливостями освітнього процесу у ЗВО, що на даний час збільшуються, і недостатнім їх використанням для розвитку термінологічної компетентності майбутнього графічного дизайнера; наявністю у майбутнього фахівця певного рівня володіння системою термінологічних знань, умінь та відсутністю навичок їх використання у професійній діяльності; усвідомленням викладачем необхідності професійного розвитку та недостатньою розробленістю методів і засобів, орієнтованих на розвиток термінологічної компетентності майбутнього графічного дизайнера. Таким чином, «розвиток термінологічної компетентності майбутнього графічного дизайнера» є ідеалом, досягнення якого ми прагнемо шляхом теоретичного аналізу практичного вирішення проблеми дослідження.

Предметом моделювання у нашому дослідженні виступає процес формування термінологічної компетентності майбутнього графічного дизайнера в умовах університету. Мета моделювання полягає у проектуванні процесу формування термінологічної компетентності майбутнього графічного дизайнера в умовах ЗВО.

У зв'язку з цим головна мета припускає досягнення підцілей, що сприятимуть розвитку компонентів термінологічної компетентності – мотиваційно-ціннісного, когнітивного, діяльнісно-операційного. У цей компонент також входять завдання, які є необхідними для досягнення зазначеної мети. Ці завдання були сформульовані нами з урахуванням структури термінологічної компетентності майбутніх графічних дизайнерів. Такими завданнями є:

Розвиток потреби, схильності і прагнення до набуття знань, умінь і навичок використання термінології у професійній діяльності;

Опанування термінологічним апаратом фаху, набуття знань про особливості його застосування у сфері графічного дизайну;

Розвиток комплексу умінь і навичок використання термінології у професійній діяльності.

Змістовий блок включає принципи, методи і компоненти термінологічної компетентності майбутнього графічного дизайнера. Для ефективного формування термінологічної компетентності майбутнього графічного дизайнера необхідно сформулювати ключові принципи, тобто основні ідеї, нормативні вимоги до організації та реалізації освітнього процесу. Система принципів буде створена на певній методологічній основі, що виключає внутрішні протиріччя [8]. Беручи до уваги специфіку професійної діяльності майбутнього графічного дизайнера, системоутворюючими є принцип аксиологізації, принцип особистісного цілепокладання студента, принцип комунікативності, принцип функціональності, принцип інформативності, принцип гуманізації.

Принцип аксиологізації полягає в аксиологізації змісту професійної підготовки, а саме: визнається цінність професії майбутнього графічного дизайнера, цінність володіння термінологією як частини професійної освіти і важливість термінів, що підлягають засвоєнню при вивченні дисциплін у процесі професійної підготовки. За цього принципу відбувається цілеспрямоване осмислення та оцінка майбутніми фахівцями значень, явищ, процесів, предметів професійної діяльності, у формуванні їх особистісних смислів, що практично відображається в орієнтації майбутнього графічного дизайнера на оволодіння фаховою термінологією.

Згідно принципу особистісного цілепокладання студента навчання кожного студента відбувається на основі і з урахуванням його особистих навчальних цілей. Зазначений принцип ґрунтується на глибинній якості особистості – здатності визначення мети своєї діяльності. Самовизначення студента щодо конкретного навчального питання чи усього курсу дозволяє йому поставити

для себе конкретні цілі і завдання, базуючись на яких він здійснює індивідуальну освітню траєкторію: брати участь у відборі форм і методів навчання, у визначенні змісту і темпу занять. Студент визначає цікаві для нього проблеми, консультується з цього приводу з викладачем, обирає собі роль згідно своїм цілям і перевагам.

Принцип комунікативності передбачає обмін науково-методичною, навчальною літературою, інформацією та припускає використання знань, умінь, досвіду викладачів і готовність майбутнього графічного дизайнера до самостійної продуктивної діяльності, в межах якої відбуватиметься розвиток його термінологічної компетентності. Зазначений принцип набуває особливого значення у підготовці майбутніх дизайнерів у контексті формування термінологічної компетентності, оскільки одним із завдань майбутніх фахівців є спілкування з іншими людьми (замовниками, споживачами, глядачами, колегами) і передача певного смислу таким чином, щоб його зрозуміли.

Принцип інформативності визначає якісні зміни у підготовці майбутніх дизайнерів в епоху швидких змін у суспільстві, обсягу інформації, що постійно зростає, стрімкого розвитку інформаційних технологій пов'язаних з умінням орієнтуватися в інформаційному потоці; уміння використовувати раціональні способи отримання, перетворення, систематизації, використання, збереження інформації, актуалізувати її у професійній діяльності, критично оцінювати отриману інформацію.

Принцип функціональності передбачає можливість застосування на практиці набору можливостей чи функцій, які являє собою ця модель.

Принцип гуманізації сприяє створенню умов для вільного розвитку особистості студентів і максимально ефективною реалізації її можливостей у процесі навчання і виховання з урахуванням необхідності підготовки високоосвіченого, ерудованого фахівця.

Змістовий блок включає також компоненти термінологічної компетентності (мотиваційно-ціннісний, когнітивний, діяльнісно-операційний).

Процесуальний компонент моделі, що описується нами, включає педагогічні умови, етапи, засоби формування термінологічної компетентності майбутнього графічного дизайнера.

Лише цілеспрямовано організований для студента освітній простір формування професійної компетентності надасть змогу майбутньому фахівцю сформувати потребу в набутті термінологічної компетентності, виробити стратегію взаємодії, оволодіти необхідними знаннями, уміннями і ставленням.

Комплекс педагогічних умов є основним процесуальним блоком моделі, що розглядається, від

реалізації якого залежить її ефективність у формуванні термінологічної компетентності майбутнього графічного дизайнера. Ефективне функціонування авторської моделі формування термінологічної компетентності майбутніх графічних дизайнерів забезпечується дотриманням таких педагогічних умов: відповідність змісту навчання у ЗВО сучасним і прогнозованим тенденціям розвитку професійної діяльності; створення позитивного мотиваційного середовища для розвитку позитивного ставлення до використання термінів майбутніми графічними дизайнерами у професійній діяльності; розвиток професійно важливих якостей особистості майбутнього графічного дизайнера. У розробленій моделі виокремлюються три етапи формування термінологічної компетентності майбутнього графічного дизайнера – початковий, базовий і продуктивний, у кожного з яких є специфічна характеристика. Процес формування термінологічної компетентності здійснюється поетапно. На початковому етапі проводиться робота з фаховими автентичними текстами, що актуалізує розвиток різних видів читання (ознайомлювального, пошукового, оглядового, вивчаючого), готовність до отримання необхідної фахової інформації.

На базовому етапі відбувається формування термінологічної бази майбутніх фахівців: робота з термінологічним глосарієм і словником аббревіатур, здійснення квазіпрофесійної діяльності у різних видах професійних ситуацій, вивчення і укладання фахової документації.

На продуктивному етапі відбувається розвиток здатності самостійно знаходити, аналізувати, критично переосмислювати і використовувати інформацію у різноманітних ситуаціях професійної діяльності.

Задля досягнення мети було визначено методи формування термінологічної компетентності майбутніх графічних дизайнерів – пошуковий, метод проектів, метод інформаційного ресурсу. При застосуванні пошукового методу викладач ставить проблему перед студентами і вони знаходять її рішення, застосовуючи отримані раніше знання, виявляючи індивідуальну активність. Метод проектів передбачає сукупність дій та прийомів студентів в їхній певній послідовності для досягнення поставленого завдання, особисто значущого для них і оформленого у вигляді кінцевого результату. При застосуванні методу інформаційного ресурсу перед студентом постає завдання знайти додаткову інформацію для виконання професійно-скерованих завдань за допомогою інтернет-джерел.

Засоби навчання – це матеріальні та ідеальні об'єкти, що залучаються до освітнього процесу в

якості носіїв інформації та інструмента діяльності педагога і студентів [1, 269]. Засоби навчання покликані виконувати наступні функції: компенсаторну (полегшення процесу навчання), інформативну (передача необхідної інформації), інтегративну (розгляд досліджуваного об'єкта чи явища по частинам і в цілому), інструментальну (безпечне і раціональне забезпечення певних видів діяльності студентів і педагога). Засобами навчання, що використовуються з метою формування термінологічної компетентності майбутніх графічних дизайнерів є автентичний матеріал, навчальні посібники, інтернет-ресурси.

Форми навчання визначаються метою, змістом, засобами і методами навчання: проблемні завдання, профільні практичні заняття з використанням мультимедійних засобів, науково-дослідницька робота студентів, навчання у співпраці.

У оцінно-результативному блоці ми розмістили критерії (пізнавальний, мотиваційний, операційно-діяльнісний) сформованості термінологічної компетентності майбутніх графічних дизайнерів та їх показники (обсяг та якість знань фахової термінології, розуміння сутності та особливостей фахової термінології, здатність до синтезу, аналізу, узагальнення та структурування фахової термінології; наявність пізнавальних потреб і пізнавального інтересу до фахової термінології, наявність внутрішніх мотивів засвоєння професійної термінології, бажання підвищити культурний та інтелектуальний рівень; уміння опрацювати і засвоювати великі обсяги інформації, що містять професійну термінологію, ситуативне вживання фахової термінології в усному й писемному мовленні, уміння адаптувати власне висловлювання з використанням професійної термінології відпові-

дно до професійно-культурного рівня комуніканта). Оцінно-результативним компонентом передбачається аналіз результатів діяльності з формування термінологічної компетентності та здійснення контролю досягнень студентів, а також порівняння досягнутого результату з очікуваним. На нашу думку, цілеспрямована організація практичної діяльності у зазначеній галузі матиме суттєвий вплив на формування у студентів середнього, достатнього та високого рівнів та зменшить кількість майбутніх графічних дизайнерів із низьким рівнем сформованості термінологічної компетентності.

Результатом упровадження педагогічної моделі має стати сформованість термінологічної компетентності у максимальній кількості майбутніх графічних дизайнерів, які будуть задіяні в експериментальному дослідженні. Модель також вказує на можливість повернення до мети, її вдосконалення, якщо результати не задовільні.

Отже, для виявлення закономірностей організації навчальної діяльності педагогічне моделювання є важливим методом наукового пізнання. Вважаємо, що запропонована педагогічна модель формування термінологічної компетентності майбутніх графічних дизайнерів у процесі професійної підготовки відображає логічну сукупність взаємопов'язаних компонентів. Навчання, побудоване за цією моделлю, має спрямовуватись не лише на просте засвоєння майбутніми фахівцями фахової термінології та розширення їхнього словникового запасу, але й на прояв творчих підходів під час засвоєння і тлумачення фахових термінів та розвитку професійних якостей фахівця.

Перспектива подальших досліджень полягає в експериментальній перевірці розробленої моделі та перевірці обґрунтованих педагогічних умов.

Список використаних джерел

1. Андреев В. И. Диалектика воспитания и самовоспитания творческой личности : Основы педагогики творчества. Казань : Издательство КГУ, 1988. 238 с.
2. Волкова Н. П. Модель підготовки майбутніх учителів до професійно-педагогічної комунікації [Електронний ресурс] / Н. П. Волкова // Проблеми сучасної педагогічної освіти : Збірник наукових праць. – Ч. 1. – 2005. – Вип. 8. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/pspo/2005_8_1/doc_pdf/volkova.pdf.
3. Загвязинский В. И., Атаханов Р. Методология и методы психолого-педагогического исследования : Учеб. пособие. 2-е изд., стер. – Москва : Издательский центр «Академия», 2005. 208 с.
4. Ничкало Н. Г. Сучасна вища школа: психолого-педагогічний аспект : монографія. Київ : ВІПОЛ, 1999. 450 с.
5. Педагогика : учеб. пособие / под ред. Ю. К. Бабанского. Москва : Просвещение, 1988. 479 с.
6. Педагогический энциклопедический словарь / гл. ред. Б.М. Бим-Бад. – Москва : Большая рос. энцикл., 2002. 528 с.
7. Словник іншомовних слів / За ред. О. С. Мельничука. – Київ : Головна редакція «Українська радянська енциклопедія», 1985. 966 с.
8. Хуторской Л. В. Современная дидактика : Учебник для вузов. Санкт-Петербург : Питер, 2001. 544 с.

References

1. Andreev V. I. Dialektika vospitaniya i samovospitaniya tvorcheskoy lichnosti : Osnovy pedagogiki tvorchestva. Kazan : Izdatelstvo KHU, 1988. 238 s.
2. Volkova N. P. Model pidhotovky maibutnikh uchyteliv do profesiino-pedahohichnoi komunikatsii [Electronic resource] / N. P. Volkova // Problemy suchasnoi pedahohichnoi osvity : Zbirnyk naukovykh prats. – Ch. 1. – 2005. – Vyp. 8. – Access mode: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/pspo/2005_8_1/doc_pdf/volkova.pdf.

3. Zagviazinskiy V. I., Atakhanov R. Metodolohiya i metody psikhologo-pedagogicheskogo issledovaniya : Ucheb. posobiye. 2-e izd., ster. – Moskva : Izdatelskiy tsentr «Akademiya», 2005. 208 s.
4. Nychkalo N. H. Suchasna vyshcha shkola: psikhologo-pedahohichniy aspekt : monohrafiya. Kyiv : VIPOL, 1999. 450 s.
5. Pedagogika : ucheb. posobiye / pod red. YU. K. Babanskogo. Moskva : Prosveshcheniye, 1988. 479 s.
6. Pedagogicheskiy entsiklopedicheskiy slovar' / gl. red. B.M. Bim-Bad. – Moskva : Bol'shaya ros. entsikl., 2002. 528 s.
7. Slovnyk inshomovnykh sliv / Za red. O. S. Melnychuka. – Kyiv : Holovna redaktsiia «Ukrainska radianska entsyklopediia», 1985. 966 s.
8. Khutorskoy L. V. Sovremennaya didaktika : Uchebnik dlya vuzov. Sankt-Peterburg : Piter, 2001. 544 s.

Школяр Н. В. Модель формирования терминологической компетентности будущих графических дизайнеров в процессе профессиональной подготовки

Статья посвящена разработке и научному обоснованию авторской модели формирования терминологической компетентности будущих графических дизайнеров, структурированной по целевому, содержательному, процессуальному и оценочно-результативному блокам. Модель базируется на личностно-ориентированном и компетентностном подходах и на общедидактических и специфических принципах. Содержательным ядром модели является совокупность определённых организационно-педагогических условий. Результатом внедрения педагогической модели должна стать сформированная терминологическая компетентность у максимального количества будущих графических дизайнеров.

Ключевые слова: модель, терминологическая компетентность, будущие графические дизайнеры, профессиональная подготовка.

Shkoliar N. Model of formation of terminological competence of future graphic designers in the specialist training process

The problem of creating an integrated system of formation of terminological competence of future graphic designers becomes topical at the present stage. Mastering special terminology is the basis for formation of professional speech of a future specialist. Terminological competence is one of the main components of professional competence and its formation is an important stage in training a skilled designer, since professional terminology belongs to the category of special knowledge without which successful professional activity of a future graphic designer is impossible.

Studying the problem of formation of terminological competence of future graphic designers demands elaboration of the model of organization of this process. The model must represent its essence, nature and functions, and must be built on the basis of appropriateness, integrity, consistency, completeness and interdependence of its components.

The model of formation of terminological competence of future graphic designers is outlined in the article. The model consists of target, content, procedure, evaluation and effectiveness blocks. It is based on personality-centered and competency approaches and specific and general didactic principles. The semantic core of the model is a set of defined organizational and pedagogical conditions. The set of approaches, forms, techniques and creation of appropriate pedagogical conditions aim at mastering professional designer terminology and acquiring skills and habits of its use by future specialists. Grounding on obtained data the model makes it possible to predict the probable results of a study, to define its components and direct relations between them.

Key words: model, terminological competence, future graphic designers, specialist training process.